

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/1095**z dnia 2 lipca 2021 r.****ustanawiająca metodykę alokacji kosztów związanych z operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach NextGenerationEU**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,uwzględniając decyzję Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającą decyzję 2014/335/UE, Euratom ⁽²⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W kontekście reakcji na kryzys związany z COVID-19 przyjęto pakiet na rzecz odbudowy w ramach instrumentu NextGenerationEU („NGEU”) w celu sfinansowania inicjatyw na rzecz odbudowy, przy jednoczesnym ułatwianiu ekologicznej i cyfrowej transformacji gospodarki Unii Europejskiej. W tym względzie programy NGEU to programy finansowane zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2020/2094 ⁽³⁾ w zakresie, w jakim realizują one środki, o których mowa w art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (2) Na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 Komisja jest uprawniona do zaciągania w imieniu Unii pożyczek na rynkach kapitałowych do wysokości 750 000 mln EUR w cenach z 2018 r., z czego maksymalnie 360 000 mln EUR w cenach z 2018 r. może być wykorzystane na udzielanie pożyczek, a maksymalnie 390 000 mln EUR w cenach z 2018 r. może być wykorzystane na wydatki.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 spłata kwoty głównej środków finansowych pożyczonych do wykorzystania na wydatki oraz odnośnych należnych odsetek ma być pokrywana z budżetu Unii.
- (4) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/241 oraz z art. 220 ust. 5 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁴⁾ koszty związane z zaciąganiem pożyczek udzielanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/241 mają być ponoszone przez państwo członkowskie będące beneficjentem.
- (5) Wraz z wdrożeniem przez Komisję strategii zdywersyfikowanego finansowania w celu realizacji operacji zaciągania pożyczek w ramach NGEU oraz operacji zarządzania długiem w ramach NGEU kapitał nie jest już pozyskiwany w oparciu o poszczególne transakcje. W ramach tego ostatniego modelu koszty finansowania były wyraźnie identyfikowalne i powiązane z konkretną transakcją zaciągnięcia pożyczki, a powiązane koszty mogły zostać przeniesione na beneficjenta pożyczki wraz z wpływami z transakcji zaciągnięcia pożyczki. Natomiast w przypadku strategii zdywersyfikowanego finansowania w ramach NGEU wypłaty w ramach NGEU mają być finansowane poprzez zastosowanie jednej puli finansowania, składającej się z krótko- i długoterminowych instrumentów finansowania, z której środki są pobierane, gdy trzeba dokonać wypłat na rzecz beneficjentów. Strategia zdywersyfikowanego finansowania zapewnia najkorzystniejsze warunki pożyczania znacznych kwot środków o różnych terminach zapadalności. W związku z tym należy opracować specjalne podejście do obliczania i przypisywania kosztów dzielonych związanych z każdą wypłatą na uczciwych, sprawiedliwych i przejrzystych zasadach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.⁽²⁾ Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 4331 z 22.12.2020 r., s. 23).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (6) Aby zapewnić to uczciwe, sprawiedliwe i przejrzyste podejście, Komisja powinna wdrożyć wspólną i ujednoczoną metodykę obliczania kosztów, mającą zastosowanie zarówno do wypłat związanych z pożyczkami, jak i do wypłat związanych z zewnętrznymi dochodami przeznaczonymi na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094.
- (7) Należy zastosować nową metodykę alokacji kosztów pozwalającą uniknąć subsydiowania skrośnego kosztów jednej kategorii beneficjentów przez inną. Koszty finansowania zewnętrznego przypisane do pożyczek powinny być w pełni przypisane państwom członkowskim, które korzystają z pożyczek zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/241. Koszty finansowania zewnętrznego przypisane do zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094, przypisuje się w całości do budżetu Unii na podstawie rzeczywistych kosztów poniesionych w celu pozyskania i wypłaty odpowiedniej części wpływów na rzecz poszczególnych beneficjentów. Metodyka ta powinna obejmować wszystkie koszty ponoszone przez Komisję w związku z zaciąganiem pożyczek w ramach NGEU, w tym wszystkie koszty administracyjne, oraz powinna zapewniać obliczanie różnych kategorii kosztów w odniesieniu do każdej wypłaty.
- (8) W ramach metodyki obliczania i alokacji kosztów należy dokonać rozróżnienia między trzema kategoriami kosztów. Pierwszą z nich są koszty finansowania, które wynikają z oprocentowania i innych opłat, jakie Komisja musi ponieść w związku z poszczególnymi instrumentami wyemitowanymi w celu sfinansowania danych wypłat. Drugą z nich są koszty zarządzania płynnością, czyli koszty ponoszone w związku z kwotami utrzymywanymi tymczasowo na rachunkach płynności jako rezerwy na poczet przyszłych płatności. Trzecią kategorię kosztów stanowią koszty administracyjne związane z budową i utrzymaniem zdolności technicznej i operacyjnej w celu wdrożenia strategii zdywersyfikowanego finansowania.
- (9) Obliczanie kosztów finansowania wynikających z długoterminowych transakcji zaciągania pożyczek powinno opierać się na kosztach wynikających ze wszystkich operacji zaciągania pożyczek przeprowadzonych w sześciomiesięcznym okresie, na który zasadniczo przypada data wypłaty. Podział na okresy sześciomiesięczne jest uzasadniony potrzebą zagwarantowania, że koszt finansowania związany z wypłatą środków jest ściśle powiązany z kursami rynkowymi obowiązującymi w momencie dokonywania wypłaty, a nie oparty na kosztach finansowania poniesionych w jakimś odległym okresie. W ten sposób instrumenty finansowania i związane z nimi koszty są przypisywane do odpowiednich przedziałów czasowych. Dokładną pulę instrumentów finansowania ustala się dopiero wraz z zamknięciem sześciomiesięcznego przedziału czasowego. Powinno to umożliwić zastosowanie tych samych kosztów finansowania do każdej równoczesnej wypłaty przypisanej do tego samego przedziału czasowego oraz powinno zapewnić uczciwe, sprawiedliwe i przejrzyste podejście, w szczególności w stosunku do poszczególnych państw członkowskich. Państwa członkowskie i budżet Unii powinny wnieść swój odpowiedni wkład w zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094. W ten sposób unika się arbitralności lub przypadkowości, które charakteryzowały tradycyjny system back-to-back, w którym koszty po stronie konkretnego beneficjenta odpowiadały warunkom, jakie można było uzyskać w danym dniu, w którym zaciągnięto pożyczkę. Z wyjątkiem pierwszego przedziału czasowego, który powinien obejmować okres od dnia 1 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r., każdy przedział czasowy powinien obejmować okres sześciu miesięcy, począwszy od dnia 1 stycznia lub 1 lipca. Ostatni aktywny okres przedziału czasowego powinien zakończyć się dnia 31 grudnia 2026 r., co daje łącznie przedziałów czasowych. Z chwilą gdy finansowane wypłaty zostaną w całości spłacone, przedziały czasowe powinny przestać istnieć.
- (10) Podczas gdy stopy procentowe stosowane wobec beneficjentów pożyczek będą stabilne, to w przypadku konieczności zastąpienia w puli finansowania instrumentów, które stają się zapadalne, będzie miało miejsce okresowe ponowne obliczanie stóp w marginalnym zakresie. Komisja będzie rozwijać swoje możliwości w zakresie stosowania instrumentów pochodnych, takich jak swapy, w celu zarządzania ewentualnym pozostałym ryzykiem stopy procentowej i oferowania państwu członkowskiemu opcji pożyczek o stałej stopie procentowej. Koszty takiego instrumentu o stałej stopie procentowej powinny być ponoszone w całości i wyłącznie przez państwa członkowskie korzystające z tej opcji.
- (11) Kwoty wypłat w danym przedziale czasowym powinny być równe kwocie długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do tego przedziału czasowego. W większości przypadków wypłata wpływów będzie miała miejsce w tym samym przedziale czasowym co emisja długoterminowych instrumentów finansowania służących pozyskaniu tych wpływów oraz będzie przypisana do tego samego przedziału czasowego. Nieprzewidziane opóźnienia w dokonywaniu wypłat mogą jednak prowadzić do sytuacji, w której wpływy z finansowania długoterminowego zostały pozyskane, ale nie mogą zostać wypłacone zgodnie z pierwotnym harmonogramem. W takim przypadku wypłata może zostać opóźniona i nastąpić w okresie kolejnego przedziału czasowego. Jeżeli jednak środki na te konkretne potrzeby finansowe zostały już pozyskane i przypisane do poprzedniego przedziału czasowego, nie

można ich wykorzystać na inne potrzeby w tym przedziale czasowym. W takich okolicznościach powinno być możliwe przypisanie odpowiednich wypłat do przedziału czasowego, do którego zostały przypisane instrumenty finansowania. Powinna również istnieć możliwość przypisania długoterminowych instrumentów finansowania z kolejnego przedziału czasowego do poprzedniego przedziału czasowego, w przypadku gdy kwota długoterminowych instrumentów finansowania z tego przedziału czasowego nie wystarcza na pokrycie kwoty wypłat.

- (12) Komisja będzie musiała również w poprzednim przedziale czasowym przewidzieć potrzeby w zakresie wypłat środków pojawiające się na początkowym etapie następnego przedziału czasowego. W celu uwzględnienia takich sytuacji i zapewnienia dysponowania przez Komisję zasobami dostępnymi na korzystnych warunkach z myślą o dokonywaniu wypłat realizowanych blisko przejścia między przedziałami czasowymi Komisja powinna mieć możliwość przypisania długoterminowych instrumentów finansowania do kolejnego przedziału czasowego.
- (13) Główną i definiującą cechą strategii zdywersyfikowanego finansowania jest zdolność do zarządzania płynnością operacji finansowania poprzez dostęp do krótkoterminowych pożyczek i utrzymywanie środków pieniężnych do celów ostrożnościowych. Takie zarządzanie płynnością umożliwi Komisji zaspokojenie wszystkich potrzeb w zakresie płatności i dostosowanie emisji do warunków rynkowych. Zdolność ta powoduje powstanie kosztów pozyskania wpływów poprzez emisję krótkoterminowych papierów wartościowych oraz tymczasowe utrzymywanie części wpływów na rachunku płynnościowym w celu zagwarantowania zdolności do dokonywania wszystkich płatności na żądanie. W niniejszej decyzji należy ustanowić podstawę obliczania tych kosztów płynności i obciążania nimi na uczciwych i sprawiedliwych zasadach wszystkich odpowiednich beneficjentów wpływów w trakcie danego roku.
- (14) Wyższe potrzeby w zakresie wypłat środków niż wynosi kwota długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do danego przedziału czasowego lub wypłacanych odsetek mogą skutkować deficytem płynności w danym przedziale czasowym. Niższe potrzeby w zakresie wypłat środków niż wynosi kwota długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do danego przedziału czasowego lub płatności z tytułu wykupu uzyskanych przez NGEU w odniesieniu do zaległych wypłat przypisanych do tego przedziału czasowego mogą skutkować nadwyżką płynności. Wyrównanie tych nadwyżek lub deficytów płynności jest nieuniknionym wymogiem wdrożenia strategii finansowania NGEU. Koszty te nie powinny być ponoszone według odpowiednich przedziałów czasowych, tylko powinny być wyodrębnione i zarządzane jako część odrębnych kosztów zarządzania płynnością. Konieczne jest ustanowienie mechanizmu mającego na celu wyodrębnienie kosztów wynikających z deficytów lub nadwyżek płynności, tak aby mogły one zostać wchłonięte w formie kosztów zarządzania płynnością przez szerszy program finansowania. Komisja powinna korzystać z przedziału zarządzania płynnością, aby wyrównać wszelkie dodatnie lub ujemne salda środków pieniężnych w przedziałach czasowych do łącznej kwoty wypłat.
- (15) Wdrożenie strategii zdywersyfikowanego finansowania wymaga nabycia nowych zdolności niezbędnych do uzyskania jak najkorzystniejszego dostępu do rynków kapitałowych oraz zapewnienia utrzymania tej infrastruktury w sposób ciągły i efektywny. Obejmuje to koszty niezbędne do prowadzenia rachunków płynnościowych, do nabycia zdolności do przeprowadzania aukcji eurobonów i euroobligacji oraz do wdrożenia nowych wewnętrznych zdolności przetwarzania danych. Takie koszty, które wynikają bezpośrednio z realizacji operacji zaciągania pożyczek i wypłacania środków w ramach NGEU, należy traktować jako koszty ogólne, w których rozróżnia się koszty związane z ustanowieniem oraz z utrzymaniem infrastruktury zaciągania pożyczek i wypłacania środków w ramach NGEU. Koszty te należy ująć w kosztach obsługi ogólnych kosztów administracyjnych.
- (16) Koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych obejmują wszystkie koszty administracyjne poniesione bezpośrednio podczas wdrażania NGEU. Koszty te występują albo jako koszty utworzenia, związane z jednorazowymi kosztami budowania określonych zdolności operacyjnych, albo jako koszty stałe, które są nieuniknionymi kosztami dającymi się bezpośrednio przypisać do operacji w ramach NGEU i które występują z biegiem czasu.
- (17) Podczas gdy koszty stałe powinny stanowić główną część regularnych kosztów rocznych obciążających wypłaty, które mają miejsce w danym roku, koszty utworzenia powinny być naliczane jako opłaty jednorazowe.

- (18) Koszty administracyjne ujęte w kosztach obsługi ogólnych kosztów administracyjnych powinny być ograniczone do zamkniętego wykazu kosztów bezpośrednio związanych z NGEU. Zagregowane koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych stanowią bardzo ograniczoną część zagregowanych kosztów związanych z operacjami w ramach NGEU. W przypadku pojawienia się w przyszłości uzasadnionej potrzeby Komisja przeprowadzi odpowiednie konsultacje, w tym z ekspertami z państw członkowskich, zanim rozszerzy wykaz kosztów administracyjnych. Takie konsultacje zostaną również podjęte przed modyfikacją innych aspektów tej metodyki, które będą miały wpływ na koszty ponoszone przez budżet Unii lub państwa członkowskie.
- (19) Proces fakturowania *ex post* należy opracować w taki sposób, aby zapewnić odzyskiwanie kosztów począwszy od 2022 r. do momentu, w którym koszty nie będą już generowane przez operacje zaciągania pożyczek i zarządzania długiem prowadzone w ramach NGEU.
- (20) Komisja powinna wydać notę potwierdzającą w odniesieniu do każdej wypłaty, czy to w przypadku zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094, czy też w przypadku pożyczek udzielonych państwom członkowskim na mocy rozporządzenia (UE) 2021/241 („pożyczki w ramach RRF”).
- (21) Pożyczki udzielane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/241 mają być realizowane na standardowych warunkach finansowych (termin zapadalności i profil spłaty) w odniesieniu do każdej wypłaty dokonywanej na rzecz państw członkowskich. W przypadku wypłat na rzecz zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094, nota potwierdzająca powinna być głównym elementem wspierającym, określającym te warunki finansowe na potrzeby budżetu UE. Nota potwierdzająca służy określeniu wniosku o zwrot kosztów na podstawie zawartych w niej warunków finansowych. Warunki te powinny obejmować datę wypłaty, kwotę wsparcia finansowego oraz datę płatności kosztów finansowania zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094.
- (22) Poprzez odpowiednie odniesienia w umowach pożyczki podpisanych przez państwa członkowskie zostanie wyjaśnione, że koszty wypłat oblicza się poprzez zastosowanie metodyki określonej w niniejszej decyzji.
- (23) W ramach metodyki alokacji kosztów określono metodę obliczania kosztów zaciągania pożyczek pokrywanych zarówno z budżetu zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit pierwszy decyzji (UE, Euratom) 2020/2053, jak i ponoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/241. W związku z tym stanowi to ustalenie w zakresie zarządzania operacjami zaciągania i udzielania pożyczek w rozumieniu art. 5 ust. 3 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 i art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/241.
- (24) W celu zapewnienia jednolitej alokacji kosztów w ramach pakietu na rzecz odbudowy NGEU niniejsza decyzja powinna być stosowana od dnia 1 czerwca 2021 r. Ponieważ niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie do transakcji zaciągania pożyczek i wypłat w ramach programu NGEU, które miały miejsce przed jego wejściem w życie, powinna ona wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Stosowanie niniejszej decyzji do pożyczek udzielanych państwom członkowskim zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/241 powinno rozpocząć się wraz z wejściem w życie odpowiednich umów pożyczek,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

SEKCJA 1

PRZEDMIOT, DEFINICJE I ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i podstawowe zasady

1. W niniejszej decyzji ustanawia się jedną i ujednoliczoną metodykę alokacji kosztów finansowania, zarządzania płynnością i obsługi ogólnych kosztów administracyjnych, poniesionych w wyniku operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem prowadzonych w ramach programów finansowanych zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2094, w zakresie, w jakim wdrażają one środki, o których mowa w art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia.

2. Stosowanie metodyki alokacji kosztów odbywa się zgodnie z zasadami sprawiedliwości i równego traktowania, przy jednoczesnym zapewnieniu alokacji kosztów na podstawie względnego udziału otrzymanego wsparcia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „instrumenty finansowania” oznaczają obligacje, weksle, papiery komercyjne, bony skarbowe lub wszelkie inne odpowiednie transakcje finansowe krótko- lub długoterminowe wydawane w ramach przyjętej przez Komisję strategii finansowania procesu wdrażania operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach NGEU;
- 2) „umowa pożyczki w ramach RRF” oznacza umowę między Komisją a państwem członkowskim zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/241;
- 3) „wypłata” oznacza każdą wypłatę na rzecz państwa członkowskiego na podstawie umowy pożyczki w ramach RRF zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2020/2094 lub stanowiącą zewnętrzną dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094;
- 4) „okres odsetkowy” oznacza okres dwunastu (12) miesięcy lub każdy inny okres, który może zostać określony w nocie potwierdzającej, rozpoczynający się od daty wypłaty lub wcześniejszej daty spłaty odsetek;
- 5) „zarządzanie płynnością” oznacza zarządzanie przepływami pieniężnymi związanymi z instrumentami finansowania i wypłatami;
- 6) „operacje zaciągania pożyczek w ramach NGEU” oznaczają operacje na rynkach, w szczególności emisje długu, w celu pożyczania kwoty do wysokości 750 000 mln EUR w cenach z 2018 r. zgodnie z art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053, w tym pożyczki rolowane;
- 7) „operacje zarządzania długiem w ramach NGEU” oznaczają operacje rynkowe związane z długiem wynikającym z operacji zaciągania pożyczek w ramach NGEU w celu optymalizacji struktury długu pozostałego do spłaty oraz ograniczenia ryzyka stopy procentowej, ryzyka płynności i innych rodzajów ryzyka finansowego;
- 8) „krótkoterminowy instrument finansowania” oznacza finansowanie za pomocą operacji zaciągania pożyczek w ramach NGEU na okres nieprzekraczający jednego roku;
- 9) „długoterminowy instrument finansowania” oznacza finansowanie za pomocą operacji zaciągania pożyczek w ramach NGEU na okres dłuższy niż jeden rok.

SEKCJA 2

PRZEDZIAŁY ORAZ OBLICZANIE KOSZTÓW

Artykuł 3

Przedziały czasowe

1. Przedział czasowy jest aktywny przez okres sześciu miesięcy, począwszy od dnia 1 stycznia lub 1 lipca. Pierwszy przedział czasowy obejmuje jednak okres od dnia 1 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. Ostatni okres aktywności przedziału czasowego kończy się dnia 31 grudnia 2026 r.

2. Na przedział czasowy składają się wypłaty dokonane w jego aktywnym okresie oraz związane z nimi instrumenty finansowania przypisane do niego. Wszelkie wypłaty przypisuje się do przedziału czasowego aktywnego w dniu dokonania danej wypłaty.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy kwota wpływów z długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do poprzedniego przedziału czasowego przekracza kwotę wypłat przypisanych do tego poprzedniego przedziału zgodnie z akapitem pierwszym, wypłaty przypisuje się do tego poprzedniego przedziału czasowego do czasu, aż całkowita kwota wypłat tego poprzedniego przedziału czasowego osiągnie kwotę wpływów z przypisanych do niego długoterminowych instrumentów finansowania.

3. Długoterminowe instrumenty finansowania inne niż te, o których mowa w ust. 4, przypisuje się do przedziału czasowego aktywnego w chwili zakończenia operacji zaciągania pożyczek w ramach NGEU, która generuje te instrumenty.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego:

- a) instrumenty finansowania pozyskane w celu sfinansowania wypłaty w następnym przedziale czasowym można przypisać do tego przedziału czasowego;
- b) w przypadku gdy kwota wypłat na koniec aktywnego przedziału czasowego przekracza kwotę wpływów z długoterminowych instrumentów finansowania, długoterminowe instrumenty finansowania wygenerowane w wyniku operacji zaciągania pożyczek w ramach NGEU przeprowadzonych po zakończeniu aktywnego okresu przedziału czasowego przypisuje się do tego przedziału czasowego do czasu, aż kwota wpływów z długoterminowych instrumentów finansowania osiągnie kwotę wypłat tego przedziału czasowego.

4. Długoterminowe instrumenty finansowania zastępujące długoterminowe instrumenty finansowania, które stają się zapadalne, przypisuje się do tego samego przedziału czasowego.

Artykuł 4

Przedział zarządzania płynnością

1. Przedział zarządzania płynnością pozostaje aktywny do chwili całkowitej spłaty środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053.
2. Na przedział zarządzania płynnością składają się krótkoterminowe instrumenty finansowania.

Artykuł 5

Obliczanie kosztów

Koszty finansowania, koszty zarządzania płynnością i koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych oblicza się zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

SEKCJA 3

FAKTUROWANIE

Artykuł 6

Nota potwierdzająca

1. W odniesieniu do każdej wypłaty Komisja wydaje notę potwierdzającą, w której określa się warunki wniosku o zwrot kosztów.
2. W nocie potwierdzającej określa się warunki płatności kosztów finansowania i spłaty kapitału w odniesieniu do każdej wypłaty.
3. Nota potwierdzająca, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności następujące elementy:
  - a) kwotę wypłaty;
  - b) termin zapadalności;
  - c) harmonogram spłat;
  - d) przypisanie wypłaty do przedziału czasowego;
  - e) okres odsetkowy oraz wskazany termin płatności kosztów finansowania.
4. Nota potwierdzająca w przypadku pożyczki zawiera również dodatkowe elementy wskazane w umowie pożyczki w ramach RRF.

*Artykuł 7***Fakturowanie kosztów finansowania**

Komisja wystawia faktury za koszty finansowania na koniec okresu odsetkowego, o którym mowa w art. 2 pkt 4. W odniesieniu do wypłat stanowiących zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094, faktury mogą być grupowane według kwartału danego roku kalendarzowego.

*Artykuł 8***Fakturowanie kosztów zarządzania płynnością**

Komisja wystawia faktury za koszty zarządzania płynnością na początku każdego roku kalendarzowego w odniesieniu do kosztów poniesionych w poprzednim roku kalendarzowym.

*Artykuł 9***Fakturowanie kosztów obsługi ogólnych kosztów administracyjnych**

Komisja wystawia faktury państwom członkowskim, które korzystają z pożyczek w ramach RRF, za koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych poniesione w poprzednim roku kalendarzowym.

SEKCJA 4

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 10***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 czerwca 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

1. **Obliczanie kosztów finansowania**

Koszty finansowania oblicza się przy zastosowaniu następujących kroków:

Krok 1: Obliczanie dziennych kosztów całkowitych poszczególnych instrumentów finansowania w przedziale czasowym lub w przedziale zarządzania płynnością

Dzienne skumulowane koszty odsetek oblicza się w następujący sposób:

$$ACC_{dzienne} = (\text{referencyjny} : 100) * \text{kupon} * (1 : \text{dni w roku})$$

W przypadku każdego instrumentu finansowania agio/disagio rozkłada się liniowo na cały okres trwania danego instrumentu:

$$\text{agio/disagio}_{dzienne} = (100 - \text{cena emisyjna}) : (\text{data zapadalności} - \text{data emisji})$$

gdzie „cena emisyjna” = cena całkowita (zawierająca opłaty bankowe)

W odniesieniu do każdego instrumentu finansowania dzienne koszty całkowite oblicza się w następujący sposób:

$$KoF_{dzienne \text{ przypadające na instrument}} = ACC_{dzienne} + \text{agio/disagio}_{dzienne}$$

Krok 2: Obliczanie zagregowanych dziennych całkowitych kosztów finansowania

Dla każdego przedziału czasowego (TC1–TC11) całkowite koszty dzienne w odniesieniu do danego przedziału przed wyrównaniem sald płynności stanowią sumę wszystkich całkowitych kosztów dziennych poszczególnych instrumentów finansowania przydzielonych do danego przedziału czasowego:

$$KoF_{dzienne TC(x) \text{ przed wyrównaniem}} = \sum KoF_{dzienne \text{ przypadające na instrument przydzielony do danego TC(x)}}$$

W przypadku przedziału zarządzania płynnością koszty dzienne finansowania oblicza się w następujący sposób:

$$KoF_{dzienne LMC \text{ przed wyrównaniem}} = \sum KoF_{dzienne \text{ przypadające na instrument przydzielony do danego LMC}}$$

Krok 3: Obliczanie dziennego salda płynności w przedziałach czasowych

Poziom dziennego salda płynności w danym przedziale czasowym oblicza się w ujęciu dziennym w następujący sposób:

$$\text{Płynność}_{dzienne TC(x)} = \text{wpływy} [\text{wpływy z emisji} + \text{odsetki}_{\text{pożyczki/dotacje}} + \text{zwrócone należności}_{\text{pożyczki/dotacje}}] - \text{wyływy} [\text{wyłaty} + \text{kupony}_{\text{dług pozostały do spłaty}} + \text{spłaty zadłużenia}]$$

Krok 4: Obliczanie dziennego kosztu udziału instrumentów finansowych jako nadwyżki płynności w danym przedziale czasowym

Dzienne koszty finansowania związane z udziałem instrumentów finansowania w dodatnim wyniku kroku 3 („nadwyżka płynności”) oblicza się w następujący sposób:

$$KoF_{dzienne Płynność \text{ nadwyżka TC(nadwyżka)}} = KoF_{dzienne TC(nadwyżka) \text{ przed wyrównaniem}} * \text{płynność}_{dzienne TC(nadwyżka)} : TC(nadwyżka)$$

Krok 5: Obliczanie kosztów finansowania przedziału czasowego i kosztów związanych z przedziałem zarządzania płynnością w przypadku przedziału czasowego z nadwyżką płynności

Nadwyżka płynności jest przenoszona z odpowiedniego przedziału czasowego do przedziału zarządzania płynnością.

Koszty finansowania tego przedziału czasowego, z którego przenoszona jest nadwyżka płynności, oblicza się w następujący sposób:

$$KoF_{dzienne TC(nadwyżka) \text{ po wyrównaniu}} = KoF_{dzienne TC(nadwyżka) \text{ przed wyrównaniem}} - KoF_{dzienne Płynność \text{ nadwyżka TC(nadwyżka)}}$$

Koszt przedziału zarządzania płynnością otrzymującego nadwyżkę płynności oblicza się w następujący sposób:

$$KoF_{dzienne LMC \text{ po wyrównaniu}} = KoF_{dzienne LMC \text{ przed wyrównaniem}} + \sum KoF_{dzienne Płynność \text{ nadwyżka TC(nadwyżka)}}$$

Krok 6: Obliczanie kosztów finansowania przedziału czasowego z deficytem płynności

Ujemny wynik kroku 3 („deficyt płynności”) w danym przedziale czasowym jest wyrównywany poprzez przeniesienie płynności z przedziału zarządzania płynnością według związanych z nim dziennych kosztów finansowania (krok 5).

$$\text{KoF}_{\text{dziennaPłynność przeniesienie z LMC}} = \text{KoF}_{\text{dzienneLMC po wyrównaniu}} * \text{Kwota przeniesienia: LMC}$$

$$\text{KoF}_{\text{dzienneTC(deficyt) po wyrównaniu}} = \text{KoF}_{\text{dzienneTC(deficyt) przed wyrównaniem}} + \text{KoF}_{\text{dziennaPłynność przeniesienie z LMC}}$$

Krok 7: Obliczanie dziennych kosztów finansowania wypłaty

Dzienne koszty finansowania wypłaty są równe kosztom dziennym finansowania przedziału czasowego po wyrównaniu pomnożonym przez względny udział wypłaty w stosunku do przedziału czasowego, do którego jest ona przydzielona.

$$\text{KoF}_{\text{wypłaty w TC(x)}} = \text{KoF}_{\text{dzienneTC(x) po wyrównaniu}} * \text{zaległa kwota do spłaty: } \sum \text{kwot do spłaty w TC(x)}$$

2. Obliczanie kosztów zarządzania płynnością

Koszty zarządzania płynnością (LIQM) oblicza się za kwartał roku kalendarzowego w następujący sposób:

$$\text{LIQM}_{\text{kwartał}} = \sum \text{KoF}_{\text{dzienneLMC po wyrównaniu w kwartale}} - \text{ROI zasobów płynności}_{\text{kwartał}}$$

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego koszty zarządzania płynnością w okresie od dnia 1 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. oblicza się dla całego okresu w następujący sposób:

$$\text{LIQM}_{2021} = \sum \text{KoF}_{\text{dzienneLMC po wyrównaniu 2021}} - \text{ROI zasobów płynności}_{2021}$$

LIQM za kwartał przypisuje się do każdej wypłaty w następujący sposób:

$$\text{LIQM}_{\text{wypłaty}} = \text{LIQM}_{\text{kwartał}} * \text{kwota do spłaty}_{\text{koniec kwartału}} : \sum \text{zaległych kwot do spłaty}_{\text{koniec kwartału}}$$

3. Obliczanie kosztów obsługi ogólnych kosztów administracyjnych

Koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych obejmują stałe koszty administracyjne i koszty utworzenia dotyczące pożyczek w ramach RRF.

3.1. Obliczanie stałych kosztów administracyjnych

Stale koszty administracyjne obejmują wszelkie koszty poniesione przez Komisję w związku z wykonywaniem operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach NGEE, na które składają się następujące rodzaje kosztów:

- a) opłaty prawne, w tym opłaty za opinie prawne;
- b) koszty stałe związane z prowadzeniem rachunku;
- c) koszty audytu zewnętrznego;
- d) opłaty za utrzymanie platformy aukcyjnej;
- e) opłaty agencji ratingowych;
- f) opłaty za notowanie na giełdzie, podatki, opłaty za rejestrację, publikację i dokonywanie rozliczeń;
- g) opłaty za technologie informacyjne;
- h) wydatki związane z badaniami rynku.

O ile koszty takie są typowe dla operacji zaciągania pożyczek w ramach NGUE realizowanych na potrzeby innych programów pomocy finansowej, koszty uwzględniane w obliczeniu oblicza się jako proporcjonalny udział przypisywany do operacji zaciągania pożyczek w ramach NGEU i operacji zarządzania długiem w ramach NGUE w danym roku kalendarzowym. Koszty takie nie występują w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF na 2021 r.

Stałe koszty administracyjne oblicza się w następujący sposób:

$$\text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{łącznie}} = \sum \text{pozycji stałych kosztów administracyjnych za rok kalendarzowy}$$

Stałe koszty administracyjne przydziela się w następujący sposób:

$$\text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{na beneficjenta}} = \text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{łącznie}} *$$

$$\sum \text{kwot do spłaty w odniesieniu do beneficjenta}_{\text{koniec roku}}: \sum \text{kwot do spłaty}_{\text{koniec roku}}$$

3.2. Obliczanie i przydzielanie kosztów utworzenia

Koszty utworzenia obejmują wszelkie koszty poniesione przez Komisję w związku z prowadzeniem operacji zaciągania pożyczek i operacji zarządzania długiem w ramach NGUE lub w postaci pomocy technicznej w odniesieniu do tych operacji, w tym koszty związane z:

- założeniem rachunków na potrzeby NGUE;
- utworzeniem platformy aukcyjnej;
- utworzeniem narzędzia do zarządzania inwestorami;
- innymi kosztami dotyczącymi technologii informacyjnych;
- badaniem rynku;
- opłatami za konsultacje.

Koszty utworzenia przypadające na beneficjenta pożyczek w ramach RRF oblicza się poprzez zastosowanie następujących kroków:

- koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF oblicza się w następujący sposób:

$$\text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} = 48 \% * \sum \text{pozycji kosztów utworzenia}$$

- na lata 2021, 2022 i 2023 koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF są przydzielane każdemu państwu członkowskiemu, które podpisało umowę pożyczki w ramach RRF, w roku podpisania umowy w następujący sposób:

$$\text{koszty utworzenia przypadające na państwo członkowskie w ramach RRF} = \text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} *$$

kwota pożyczki zaciągniętej na państwo członkowskie_{koniec roku}: całkowita maksymalna kwota pożyczek w ramach RRF dostępna dla wszystkich państw członkowskich

- począwszy od dnia 1 stycznia 2024 r. wszelkie nieprzydzielone koszty utworzenia oblicza się w następujący sposób:

$$\text{nieprzydzielone koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} = \text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} - \sum \text{pozycji kosztów utworzenia przydzielonych do pożyczek w ramach RRF w latach 2021, 2022 i 2023}$$

Są one przydzielane jako dodatkowe koszty utworzenia do wypłat na rzecz państw członkowskich na podstawie umowy pożyczki w ramach RRF w następujący sposób:

$$\text{dodatkowe koszty utworzenia przypadające na beneficjenta} = \text{nieprzydzielone koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF}_{\text{koniec 2023 r.}} *$$

$$\sum \text{kwot pożyczki zaciągniętej na beneficjenta}_{\text{koniec 2023 r.}}: \text{całkowita kwota pożyczek zaciągniętych na podstawie umów pożyczki w ramach RRF}_{\text{koniec 2023 r.}}$$

3.3. Obliczanie kosztów obsługi przypadających na beneficjenta

$$\text{ADMIN KoS}_{\text{roczne}} = \sum \text{pozycji stałych kosztów administracyjnych} + \sum \text{pozycji administracyjnych kosztów utworzenia}$$

4. Wykaz/objaśnienie skrótów

ACC _{dzienne}	Skumulowane koszty odsetkowe każdego instrumentu finansowania w podziale na dni
ADMIN KoS _{roczne}	Suma kosztów administracyjnych w danym roku kalendarzowym
agio/disagio _{dzienne}	Agio lub disagio w oparciu o całkowitą cenę emisyjną w podziale na dni

Beneficjent	Państwa członkowskie otrzymujące wypłaty z tytułu pożyczek w ramach RRF oraz budżet Unii otrzymujący wypłaty jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2020/2094
KoF związane z pojedynczym wnioskiem w TC(x)	Koszty finansowania związane z danym wnioskiem w przedziale czasowym X
KoF _{dzienne} przypadające na instrument	Dzienne koszty finansowania przypadające na dany instrument finansowania
KoF _{dzienneLMC} po wyrównaniu	Dzienne koszty finansowania LMC po wyrównaniu
KoF _{dzienneLMC} przed wyrównaniem	Dzienne koszty finansowania LMC przed wyrównaniem
KoF _{dzienneTC(deficyt)} po wyrównaniu	Dzienne koszty finansowania po wyrównaniu dla przedziałów z początkowym deficytem płynności
KoF _{dzienneTC(nadwyżka)} po wyrównaniu	Dzienne koszty finansowania po wyrównaniu dla przedziałów z początkową nadwyżką płynności
KoF _{dzienneTC(x)} przed wyrównaniem	Dzienne koszty finansowania przed wyrównaniem przedziału X
KoF _{dziennaPłynność nadwyżkaTC(nadwyżka)}	Dzienne koszty finansowania związane z nadwyżką płynności w danym przedziale czasowym
KoF _{dziennaPłynność} przesunięcie z LMC	Dzienne koszty finansowania związane z płynnością, która jest przenoszona do LMC
Kupon	Odsetki od obligacji płacone przez emitenta
Płynność _{TC(x)}	Kwota płynności w przedziale czasowym X
LMC	Przedział zarządzania płynnością
LIQM _{kwartał}	Koszty zarządzania płynnością w ciągu kwartału
referencyjny	Kwota nominalna
ROI zasobów płynności _{kwartał}	Zwrot z inwestycji zasobów płynności w ciągu kwartału
TC(x)	Łączna suma wniosków i płynności przedziału czasowego X